

Sygn. akt III RC 419/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Dorota Klukowska

Protokolant Monika Błaszcz

po rozpoznaniu w dniu 07 listopada 2019 r. w Tczewie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego W. C.

przeciwko M. C. (1)

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego M. C. (1) z tytułu alimentów na rzecz małoletniego powoda W. C. kwotę 1000 zł (tysiąc złotych) miesięcznie płatną do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. T. z góry do 10-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat, poczynając od dnia 28 grudnia 2018 roku w miejsce alimentów zasądzonych w wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 05 listopada 2012 roku w sprawie o sygn. akt II C 4441/11, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 kwietnia 2013 roku w sprawie sygn. akt I ACa 119/13;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego M. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Tczewie kwotę 200 zł (dwieście złotych) tytułem kosztów sądowych;

IV. zasądza od pozwanego M. C. (1) na rzecz powoda W. C. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 419/18

1 **UZASADNIENIE**

M. T., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniego W. C. wniosła pozew przeciwko M. C. (1) o podwyższenie alimentów. Domagała się ustalenia świadczeń na poziomie po 1.600zł miesięcznie, o dopuszczenie wymienionych dowodów, o nadanie wyrokowi rygory natychmiastowej wykonalności, o wydanie wyroku zaocznego w przypadku zaistnienia przesłanek ustawowych oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów sądowych w całości.

W uzasadnieniu wskazała m.in., iż w wyroku rozwodowym w 2013r. wysokość alimentów na rzecz W. C. została określona na 800zł miesięcznie. Od tego czasu koszty utrzymania i wychowania powoda zmieniły się zdecydowanie. Powód choruje, korzysta ze stołówki szkolnej, je też obiady w domu, uczestniczy w wycieczkach szkolnych, trenuje zapasy, nosi okulary, ma liczne zainteresowania, ostatnio interesuje się astronomią, zakupiono dla niego teleskop za

1600zł. W zapasach odnosi sukcesy. Koszt treningu wynosi 20zł, a wyjazdy to koszt od 50-400zł. Uzyskuje dyplomy i medale. Łączny miesięczny koszt utrzymania powoda M. T. wyliczyła na kwotę 2.174zł. Przedstawicielka ustawowa odnośnie swojej osoby podała, iż zarabia około 2.100-2.200zł miesięcznie. Odnośnie pozwanego wskazała, iż został burmistrzem i z tego tytułu będzie osiągał dochód w wysokości około 8000-9000zł miesięcznie. Nadto prowadzi działalność gospodarczą w formie spółki z o.o. (...). Posiada dom z działką i firmą.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o zmianę jego obowiązku alimentacyjnego z kwoty 800zł na 900zł i oddalenie pozwu w pozostałej części oraz o przeprowadzenie wymienionych dowodów.

W uzasadnieniu wskazał m.in. iż, w jego ocenie koszty utrzymania dziecka nie przekraczają kwoty 1.300zł miesięcznie, ma on stały kontakt z synem i stale przekazuje mu pomoc rzeczową w postaci ubrań, materiałów szkolnych, zabawek, czy też materiałów dydaktycznych, jak również finansuje w całości koszty wyjazdów na obozy, kolonie – tzw. wypoczynek letni i zimowy, jak również lekcje jazdy konnej. Wskazał, iż alimenty ustalone przez sąd rozwodowy były aż na poziomie 800zł, gdyż w owym czasie miał bardzo mały kontakt z synem. Obecnie ma regularny kontakt z powodem, co dwa tygodnie spędza z nim cały weekend, ponadto spotka się z nim również w inne dni np. jazdy konnej. Dlatego obecnie jego udział procentowy w kosztach utrzymania ustalony przez sąd rozwodowy aż na poziomie 80% winien ulec zmniejszeniu. Podkreślił, iż skoro aktywnie rzeczowo partycypuje w kosztach utrzymania małoletniego powoda – to sąd nie powinien zwiększać alimentów do takiego poziomu, żeby wyłączyć taki sposób udziału ojca w wychowaniu i utrzymaniu syna (odpowiedź na pozew – k. 144-151).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni W. C. pochodzi ze związku małżeńskiego M. C. (1) i M. C. (2) (obecnie T.). Urodził się (...) w S..

Sąd Okręgowy w Gdańsku II Wydział Cywilny Rodzinny wyrokiem z dnia 5 listopada 2012r. w sprawie IIC 4441/11, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku Wydział I Cywilny z dnia **19 kwietnia 2013r.** w sprawie I ACa 119/13 rozwiązał przez rozwód związek małżeński M. C. (1) i M. C. (2), jednocześnie wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim W. C. powierzył matce i przy niej ustalił miejsce pobytu małoletniego ograniczając władzę rodzicielską ojcu do współdecydowania o istotnych sprawach małoletniego w zakresie sposobu leczenia, spędzania wakacji i ferii zimowych oraz wyboru szkoły i zawodu, ponadto uregulował kontakty M. C. (1) z małoletnim W. C. w ten sposób, że ojciec będzie przebywał z małoletnim w co drugi weekend od godziny 18.00 w piątek do godziny 19.00 w niedzielę oraz zasądził od M. C. (1) na rzecz małoletniego W. C. alimenty w kwocie po 800zł miesięcznie, płatne do rąk M. C. (2) do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności każdej raty, w miejsce alimentów ustalonych w ugodzie mediacyjnej z dnia 21 listopada 2011r., której w punkcie 4 Sad Rejonowy w Tczewie nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 23 listopada 2011r. w sprawie IIIRC 589/11.

W dniu **16 maja 2016r.** rodzice małoletniego powoda dokonali przed notariuszem podziału majątku wspólnego.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia – k. 11, odpis zupełny aktu urodzenia – k. 58, wyrok SO w Gdańsku z 5.11.2012r. - k. 12, wyrok są w Gdańsku z 19.04.2013r. - k. 13-14, akt notarialny – k. 92-95)

W czasie ostatniego orzekania o alimentach małoletni W. C. miał sześć lat. Był zdrowy, rozwijał się prawidłowo, chodził do przedszkola, jego średni miesięczny koszt utrzymania wynosił około 1.000zł. Na kwotę tę składały się opłata za przedszkole 300zł, wyżywienie 200zł, środki czystości 40zł, odzież i obuwie 100zł, książki i zabawki 50zł, leczenie i lekarstwa 50zł, wypoczynek 50zł oraz połowa opłat za mieszkanie - 220zł.

Poprzednio matka powoda mieszkała z powodem w mieszkaniu jej rodziców, za które ponosiła opłaty w kwocie około 840zł miesięcznie. Miała wykształcenie średnie, ukończyła kurs księgowości. Studiowała w Szkole Bankowej na studiach licencjackich z zakresu finansów i rachunkowości. Przez trzy miesiące pracowała jako referent w domu pomocy społecznej. W tamtym czasie poszukiwała stałego zatrudnienia.

(dowód: uzasadnienie wyroku SA w Gdańsku – k. 19)

Pozwany w chwili ustalania poprzedniej wysokości alimentów prowadził firmę z materiałami budowlanymi, a jego dochód miesięczny wynosił nie mniej niż 3.000zł netto. Mieszkał z A. Z. w wynajmowanym mieszkaniu.

(dowód: uzasadnienie wyroku SA w Gdańsku – k. 18)

Małoletni powód w dalszym ciągu zamieszkuje z matką w domu bliźniaku o powierzchni 100m², składającym się z trzech pokoi, kuchni i łazienki.

Od 2017r. powód trenuje zapasy, co kosztuje 20zł miesięcznie i 4-5 razy w roku wyjeżdża na turnieje, co stanowi wydatek rzędu około 500zł rocznie. W. C. nie jest na szczególnej diecie, ma problem z nadwagą. Leków na stałe nie przyjmuje. W sierpniu miał wymienione okulary, nowe okulary kosztowały 290zł, a wizyta 80zł. Naprawa okularów kosztuje 30zł, w roku okulary są naprawiane 3-4 razy.

Koszt utrzymania powoda wynosi około **1400zł** miesięcznie. W jego skład wchodzi: wyżywienie – 450zł, w tym obiady w szkole 80zł, odzież i obuwie, w tym buty na zapasy – 200zł, środki czystości i higieny osobistej – 70zł, wydatki związane z zapasami – 60zł, wydatki szkolne, w tym koszty związane z drukowaniem materiałów potrzebnych do szkoły – 100zł, Internet i telefon – 74zł, wydatki związane z okularami – 50zł, leki i wizyty lekarskie – 75zł, kieszonkowe i rozrywka, wycieczki szkolne – 50zł, udział w opłatach mieszkaniowych 275zł.

Matka powoda w lutym - po tym jak telefon powoda został przez przypadek wykąpany - kupiła mu nowy aparat na raty za kwotę 500zł, gdzie rata wynosi 55zł, a abonament 19zł. Telefon ten będzie spłacać do końca bieżącego roku.

Przybory szkolne dla małego kosztowały 180zł.

Małoletni spędza część wakacji i ferii z matką i część z ojcem. Jego rodzice sami decydują dokąd wyjeżdżają, jaką rozrywkę zapewniają synowi, czy zapisują go na obozy, kolonie, wypoczynek zorganizowany.

Pozwany robi powodowi prezenty. Kupuje odzież w tym markową. Zakupów nie konsultuje z jego matką. Kupił synowi X-boxa, akordeon. Dał mu laptopa i tablet. Pozwany co dwa tygodnie przekazuje małoletniemu powodowi kieszonkowe w kwocie 100zł. Opłacił mu kolonie za co zapłacił około 2000zł.

Małoletni wyjątkowo zabiera do domu rzeczy, które dostaje od ojca. Na kontaktach ojciec zapewnia mu odzież. Małoletni w domu ojca ma pokój, który dzieli wspólnie z młodszym bratem A..

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 295v-297 od godz. 00:15:22 do godz. 01:07:57, zeznania pozwanego – k. 342 od godz. 00:25:22 do godz. 00:46:11, informacja od lekarza – k. 32-33, zaświadczenia – k. 34-35, informacja - k. 36, historia choroby – k. 37, faktury – k. 38-43, 45-49, 166, 171-179, 226-227,238, 288-294, uchwała – k. 44, karta kwalifikacyjna – k. 110, umowa – k. 111, dane do faktury – k. 112, potwierdzenia realizacji przelewu – k. 117-119, dokumentacja medyczna – k. 167-169, dyplomy – k.208-210, informacje o zawodach – k. 211-219, bilety – k. 220, 239, karta informacyjna leczenia szpitalnego i skierowanie – k. 221-223, informacja – k. 224, wydruki – k. 225,228,240-244, zdjęcia – k. 245-286)

Przedstawicielka ustawowa M. T. studia ukończyła w 2016r., uzyskując tytuł magistra w dziedzinie podatki i doradztwo podatkowe. W swoim wyuczonym zawodzie pracowała przez rok - w 2016r. Aktualnie pracuje na podstawie dwóch umów zlecenia. Na zasadzie jednej zajmuje się sprzedażą pożyczek konsumenckich gdzie zarabia 1100-1200zł netto, a w firmie (...) osiąga dochód w wysokości 1070zł netto. Pracuje od poniedziałku do piątku przez 5-6 godzin dziennie. Czasami w sobotę w tych samych godzinach.

Rodzice przedstawicielki ustawowej nie wyrażają zgody na wynajęcie części domu niezajmowanej przez przedstawicielkę ustawową i małego powoda.

M. T. otrzymuje świadczenie 500+, otrzymała wyprawkę 300+.

Na swoją odzież wydaje 100zł miesięcznie.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 295v-297 od godz. 00:15:22 do godz. 00:57:56, zeznania pozwanego – k. 341v-342 od godz. 00:05:20 do godz. 00:25:22, zaświadczenie – k. 29, karta – k. 206, zaświadczenie – k. 207)

Pozwany M. C. (1) poza powodem ma na swoim utrzymaniu jeszcze dwoje dzieci tj. małoletnią K. C. urodzoną (...) i A. C. (1) urodzonego (...). W dniu 18 czerwca 2016r. wstąpił w związek małżeński matką młodszych dzieci - A. Z..

M. C. (1) jest burmistrzem M. (...). Za miesiąc grudzień 2018 roku otrzymał wynagrodzenie w wysokości 6.921,68zł netto. Otrzymuje wczasy pod gruszą w kwocie 560zł oraz ryczałt za poruszenie się samochodem po gminie w kwocie 200zł.

W 2018r. ze stosunku pracy osiągnął dochód w łącznej wysokości 58.109,93zł, a z dzierżawy nieruchomości 69.000zł. Od stycznia 2019r. dzierżawca nieruchomości nie płaci mu czynszu. Pozwany sprawę skierował do sądu. Pozew, który złożył w czerwcu/lipcu opiewa na kwotę 42.000zł.

Pozwany sprzedał swoje udziały w spółce z o.o. za 49.500,00zł.

W kwietniu kupił na licytacji komorniczej kamienicę za 40.000zł. Rozpoczął jej remont, który został przerwany z uwagi na brak środków z dzierżawy innej nieruchomości. Na materiały na remont kamienicy wydał więcej niż 65.000zł. Aktualnie nie ponosi kosztów związanych z tą kamienicą. Nie posiada innych nieruchomości. W 2018r. sprzedał dom w G. za 270.000zł.

M. C. (1) mieszka w domu należącym do jego żony, z którą ma rozdzielności majątkową. Posiada S. (...) z 2013r. o wartości 13.000zł, której ubezpieczenie wynosi 150zł miesięcznie i M. (...) z 2016r. o wartości 75.000zł, którego kupił w czerwcu 2019r. za gotówkę, gdzie ubezpieczenie wynosi około 300zł. Posiada oszczędności w kwocie 25.000zł.

Żona pozwanego w maju 2019r., po urlopie wychowawczym, podjęła pracę i osiąga dochód w wysokości 2700zł netto miesięcznie.

W skład kosztów utrzymania pozwanego wchodzi: wyżywienie 300-400zł, środki czystości, art. chemiczne, kosmetyki – 100zł, odzież i obuwie – 300zł, leki na alergię i związane z przewlekłym zapaleniem zatok – 50zł, dojazdy do pracy – około 160zł, fryzjer – 20zł, opłata za telefon – 30zł. Raz na 2 miesiące jeździ konno, co kosztuje 45zł. Za jedną serię 4 zastrzyków z kwasu hialuronowego na kolano płaci 800zł, rocznie 1.600zł, wydatki na siłownię – 80zł miesięcznie. Za naprawy aut płaci 1500zł rocznie.

W skład kosztów utrzymania zajmowanego przez niego domu wchodzi: opał 800zł rocznie, prąd 350zł miesięcznie, śmieci – 80zł miesięcznie, woda – 40zł miesięcznie, Internet – 50zł miesięcznie, przegląd kominiarski – 100zł.

Średni miesięczny koszt utrzymania młodszego syna pozwanego - małoletniego A. wynosi 1200-1400zł, w tym żłobek 600zł, a córki K. 1000-1200zł, w tym opłata za przedszkole, taniec i język angielski – ok. 350zł. Koszt utrzymania żony pozwanego jest porównywalny z jego kosztem utrzymania.

Pozwany spłaca kredyt z ratą 2000zł miesięcznie z tytułu prowadzonej wcześniej działalności gospodarczej i długów, które po niej pozostały.

Pozwany za wyjazd wakacyjny z nową rodziną do A. zapłacił latem 2019r. około 7500zł. Z uwagi na brak porozumienia między rodzicami małoletni W. C. nie wyjechał z ojcem do A.. Pozwany w czasie kontaktów zabrał syna i córkę na urlop na południe P..

(dowód: zeznania pozwanego – k. 341v-343 od godz. 00:05:20 do godz. 01:14:50, uchwała – k. 50-51, odpisy skrócone aktów USC – k. 76-77, 79, zaświadczenia – k. 78, 80, informacja - k. 81, harmonogram spłat – k. 82, potwierdzenie

wykonania operacji – k. 83-91, umowa sprzedaży udziałów spółce z o.o. - k. 99-102, PIT – 11 – k. 103-104, 107-108 informacja – k. 105-106, PIT-R – k. 105, PIT-37 – k. 113-116, dokumentacja medyczna – k. 120-121, polisy – k. 122-123, faktury – k. 124-138, 152 deklaracja – k. 139-140, decyzja – k. 141-142, zaświadczenie – k. 143, PIT-36 i PIT/o – k. 306-310, urzędowe poświadczenie – k. 311, odpis księgi wieczystej – k. 319-320)

Powiatowy Urząd Pracy w T. dysponuje ofertą pracy w zawodzie księgowej z wynagrodzeniem od 3500zł do 7000zł brutto miesięcznie oraz na stanowisku doradca klienta i pracownik biurowy z wynagrodzeniem od 2250zł brutto miesięcznie. Urząd Pracy w S. dysponuje ofertami pracy dla kobiet z wykształceniem wyższym doradztwo podatkowe bez doświadczenia i dla kobiet z doświadczeniem w pracy biurowej. Powiatowy Urząd Pracy w G. dysponuje ofertami pracy na stanowisku technik prac biurowych z wynagrodzeniem do 2250zł do 3000zł brutto miesięcznie. Powiatowy Urząd Pracy w G. dysponuje ofertami pracy dla księgowego/pracownika biurowego/asystenta ds. księgowych/pomocy księgowej z wynagrodzeniem 2250zł-3000zł brutto miesięcznie. Urząd Pracy w M. dysponuje ofertami pracy dla pracownika biurowego, księgowego/fakturzystę i pracownika biurowego.

(dowód – informacje PUP – k. 313-316, 326-329, 331-333)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, a także na podstawie zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. T. oraz pozwanego M. C. (1).

Sąd, ustalając wysokość kosztów utrzymania małoletniego W. C. nie uznał, że poszczególne wydatki na jego utrzymanie przedstawiają się jak w złożonych przez jego matkę zestawieniu dołączonym do pozwu (k. 30), gdzie zostały one określone na łączną kwotę 2.174 złotych miesięcznie. Przede wszystkim w tym miejscu podkreślić należy, iż przedstawicielka ustawowa ów spis dołączyła do pozwu, w którym nie wspomniała, iż pozwany jest w ponownym związku małżeńskim oraz ma prócz powoda dwoje małoletnich dzieci, które – poza powodem - pozostają na jego utrzymaniu. Nieujawnienie tego faktu przy jednoczesnym uprawdopodobnieniu możliwości zarobkowych pozwanego spowodowało, iż w momencie rozpoznawania wniosku o udzielenie zabezpieczenia Sąd nie uznał tych kosztów za wygórowane – nierzadko przecież możliwości finansowe rodziców pozwalają im i ich dzieciom na życie na bardzo wysokim poziomie, a koszty przedstawione w dołączonym wykazie nie odbiegały znacznie od przeciętnych kosztów utrzymania dziecka w wieku powoda. W kontekście jednak przeprowadzonych w sprawie dowodów, w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego, koszty wskazane w tym zestawieniu Sąd uznał za zawyżone w stosunku do możliwości zarobkowych i majątkowych każdego z rodziców powoda, które to możliwości faktycznie wyznaczają poziom życia należny powodowi.

Sąd, oceniając usprawiedliwione koszty utrzymania powoda miał przede wszystkim na uwadze zasady doświadczenia życiowego oraz częściowo oparł się na zeznaniach matki powoda złożonych podczas rozprawy w dniu 27 sierpnia 2019r.

I tak uznał, iż na wyżywienie dla małoletniego wystarczająca jest kwota 450zł miesięcznie, obejmująca również obiady w szkole, których koszt wynosi 80zł miesięcznie. Tak uznając, Sąd miał na względzie aktualnie obowiązujące ceny żywności oraz przede wszystkim to, że powód jest zdrowy oraz nie wymaga stosowania żadnej specjalnej diety, nadto przez kilka dni w miesiącu ojciec zapewnia mu wyżywienie w ramach kontaktów.

W ocenie Sądu przedstawicielka ustawowa znacznie zawyżyła wydatki na ubrania dla małoletniego, które na rozprawie określiła na kwotę ok. 300-400zł miesięcznie. Na odzież i obuwie można wydać praktycznie każdą kwotę, gdyż na rynku dostępne są rzeczy, które w zasadzie nie mają ceny górnej. Jednak wydatki na ten cel poza tym, że muszą zaspokajać usprawiedliwione potrzeby dziecka, to jeszcze muszą znajdować pokrycie w możliwościach zarobkowych jego rodziców. Zdaniem Sądu kwota 200zł na ten cel jest wystarczająca. Przy dokonaniu odpowiednich oszczędności pozwoli nawet na zakup powodowi markowej odzieży - takiej jaką noszą jego koledzy - której przecież nie musi mieć kupowanej w każdym miesiącu. Dodatkowo Sąd miał na uwadze, że pozwany aktywnie uczestniczy w kupowaniu

powodowi markowej odzieży, którą przecież chłopiec może zabierać do swojego domu, nie musi z niej korzystać wyłącznie podczas pobytu u ojca. Odpowiedzialni rodzice, a takimi jawią się być rodzice małoletniego W., nie powinni mieć nic przeciwko temu by dziecko chodziło w dowolnym czasie w dowolnie wybranej odzieży, niezależnie od tego, które z rodziców mu ją zakupiło.

Mając na uwadze fakt, iż powód jest zdrowy i na stałe nie przyjmuje żadnych leków Sąd uznał, że na leki i wizyty lekarskie, których - jak każda osoba – może wymagać doraźnie i okresowo – winna zostać zabezpieczona kwota 75zł miesięcznie. Sąd miał na uwadze, że matka powoda, która sprawuje nad nim bieżącą pieczę wskazała kwotę 50-100zł miesięcznie na ten cel.

Sąd do usprawiedliwionych kosztów utrzymania powoda zaliczył wydatki związane z wymianą i naprawą okularów. Uznając, że na ten cel potrzebna jest kwota 50zł miesięcznie miał na względzie, że wymiana okularów kosztowała 280zł, wizyta u specjalisty 80zł, a jednorazowa naprawa 30zł, a okulary są naprawiane 3-4 razy w roku, przy czym wydatki te podzielił przez 12 miesięcy.

Do usprawiedliwionych kosztów utrzymania powoda zaliczyć należało również wydatki związane z trenowaniem przez niego zapasów. Kwota 60zł obejmuje opłatę stałą miesięczną w wysokości 20zł oraz wydatki na dojazdy na turnieje 4-5 razy w roku, które pochłaniają kwotę około 500zł rocznie.

Na wydatki szkolne wystarczyć powinna kwota 100zł miesięcznie. Sąd, podobnie jak Sąd Okręgowy uznał, iż w kwocie tej winny zawierać się również wydatki na drukowanie pomocy naukowych. Z kolei kwota 50zł miesięcznie winna być wystarczająca na kieszonkowe i rozrywkę oraz wycieczki szkolne zważywszy, że pozwany również przekazuje synowi kieszonkowe i zapewnia rozrywkę w czasie kontaktów.

Przedstawicielka ustawowa nie zawiążyła wydatków na Internet i telefon dla małoletniego – łącznie kwota 74zł miesięcznie. Ponoszenie tych wydatków jest konieczne z uwagi na zapewnienie małoletniemu odpowiedniego rozwoju oraz stałego kontaktu z rodziną oraz rówieśnikami. Również zakup nowego telefonu na raty Sąd uznał za uzasadniony okolicznościami.

W ocenie Sądu kwota 70zł, wskazana przez przedstawicielkę ustawową, jako przeznaczana na środki czystości, art. chemiczne i kosmetyki nie została zawyżona i zasługuje na uwzględnienie. Podobnie rzecz przedstawia się z udziałem w opłatach mieszkaniowych małoletniego, który wynosi 275zł miesięcznie.

Z uwagi na to, że rodzice małoletniego powoda nie współpracują z sobą w zakresie wyjazdów wakacyjnych i w okresie ferii powoda, przy czym każde z rodziców zapewnia synowi wyjazdy wakacyjne i atrakcje w czasie ferii i wakacji, Sąd do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego nie zaliczył wydatków na ten cel. Odnośnie argumentów matki, że W. C. nie wyjechał w tym roku z ojcem i jego rodziną na urlop za granicę, zważyć należy, że zabrakło dobrej woli i porozumienia między rodzicami małoletniego, decyzja o konkretnej wycieczce zapadła przed wyjazdem i tylko od współpracy rodziców zależał udział w niej małoletniego. Na przyszłość wystarczy by rodzice W. C., kierując się jego dobrem, potrafili uzgodnić termin kontaktów ze stosownym wyprzedzeniem, by umożliwić synowi udział w takiego rodzaju wyjazdach. Zważyć należy, że małoletni nie został pozbawiony wypoczynku wakacyjnego z ojcem, bowiem ten zabrał go i córkę na urlop i zapewnił synowi wówczas wiele atrakcji.

Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda w zakresie uzyskiwanych przez nią dochodów gdyż, poza tym, że nie były kwestionowane przez pozwanego, to dodatkowo znajdują potwierdzenie w przedłożonych dokumentach. Odnośnie możliwości majątkowych i zarobkowych matki powoda

Odnośnie zeznań pozwanego M. C. (1) Sąd uznał je za zasługujące na wiarę w zakresie dotyczącym aktualnej sytuacji rodzinnej i majątkowej, bowiem znajdują one potwierdzenie w złożonych przez pozwanego dokumentach oraz co do zasady nie były kwestionowane przez stronę przeciwną. W ocenie Sądu nie zostały też zawyżone ani zaniżone wskazane przez pozwanego koszty utrzymania jego młodszych dzieci i żony. Odnośnie spłacanego przez pozwanego

długu związanego z prowadzoną wcześniej działalnością gospodarczą wskazać należy, iż zobowiązania finansowe osób zobowiązanych do alimentacji, wobec innych osób czy instytucji nie mogą wyprzedzać obowiązku alimentacyjnego, wobec czego ustalając wysokość obowiązku alimentacyjnego Sąd nie wziął tego długu pod uwagę.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty, z których przeprowadził dowód, gdyż ich autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron.

Materialno-prawną podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z przepisu tego wynika, że uprawniony może domagać się zmiany wysokości alimentów wyłącznie wówczas, gdy nastąpiła zmiana stosunków, czy to w sferze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, czy też w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. To bowiem od tych dwóch zasadniczych przesłanek na mocy art. 135 § 1 wskazanego kodeksu uzależniony jest zakres obowiązku alimentacyjnego, przy czym – jak się w literaturze i orzecznictwie powszechnie podnosi – ingerencja w wysokość alimentów uzasadnia jedynie taka zmiana okoliczności, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych.

Odnośnie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego należy wskazać, iż usprawiedliwione potrzeby osoby małoletniej definiuje się jako potrzeby, których zaspokojenie zapewni jej odpowiedni do wieku i uzdolnień prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Rodzice w zależności od swoich możliwości zobowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia jego potrzeb fizycznych i duchowych (wyżywienie, mieszkanie, odzież, środki higieny osobistej, leczenie w razie choroby), a także środki wychowania, kształcenia, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, która z potrzeb powinna być uznana za usprawiedliwioną należy brać z jednej strony możliwości finansowe rodziców, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb.

Do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci obowiązani są oboje rodzice. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, a z drugiej od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Zatem w przedmiotowej sprawie Sąd rozważał, czy w usprawiedliwionych potrzebach małoletniego powoda W. C. oraz w możliwościach zarobkowych i majątkowych pozwanego M. C. (1) zaszły takie zmiany, które uzasadniałyby podwyższenie alimentów uiszczanych przez zobowiązanego na rzecz uprawnionych, a jeżeli tak, to w jakiej wysokości. W ocenie Sądu, nastąpiły zmiany zarówno w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda jak i w zakresie możliwości finansowych pozwanego.

Strona powodowa wykazała, iż od ustalenia ostatecznych alimentów nastąpił wzrost kosztów utrzymania małoletniego powoda w zakresie jego utrzymania i wychowania. Od ustalenia alimentów na poziomie 800zł upłynęło ponad 6 lat. W tym czasie niewątpliwie nastąpiła zmiana kosztów utrzymania powoda. Poprzednio małoletni miał sześć lat, chodził do przedszkola, a jego średni miesięczny koszt utrzymania wynosił około 1.000zł. Aktualnie ma 13 lat, uczęszcza do szkoły oraz na dodatkowe zajęcia pozalekcyjne, nosi okulary, łączny koszt jego utrzymania wzrósł do kwoty około 1.400zł miesięcznie.

Przyjmując, iż usprawiedliwione potrzeby powoda kształtują się na ustalonym powyżej poziomie Sąd zobligowany był do uwzględnienia w tym zakresie drugiej ze wskazanych powyżej przesłanek czyli zarobkowych i majątkowych możliwości osób wobec niego zobowiązanych tj. jego ojca oraz jego matki.

Odnośnie pozwanego wskazać trzeba, iż w poprzednim okresie prowadził firmę z materiałami budowlanymi, a jego dochód miesięczny wynosił nie mniej niż 3.000zł netto. Poza powodem nie miał innych osób na swoim utrzymaniu. Aktualnie natomiast jest burmistrzem M. (...)z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości około 7000zł, poza tym otrzymuje tzw. wczasy pod gruszą w kwocie 560zł oraz ryczałt za poruszenie się samochodem po gminie w kwocie

200zł. Dodatkowo dzierżawi nieruchomości, z czego w 2018r. osiągnął dochód w wysokości 69.000zł, w chwili obecnej wystąpił przeciwko dzierżawcy o zapłatę na drogę sądową. Jego dochód w porównaniu z poprzednim okresem niewątpliwie wzrósł, jednakże obecnie na swoim utrzymaniu, poza małoletnim W., posiada jeszcze dwoje małoletnich dzieci tj. K. C. urodzoną (...) i A. C. (1) urodzonego (...) oraz żonę A. C. (2). Mając to na uwadze Sąd uznał, iż dochody pozwanego pozwalają mu łożyć alimenty na powoda w wysokości po 1000 złotych miesięcznie. Tak określone alimenty stanowią około 15% jego dochodów z wykonywanej pracy zarobkowej. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, iż pozwany jeszcze w 2018r. osiągnął dochód z dzierżawy nieruchomości w kwocie 69.000zł. Pozwany wskazywał, iż dzierżawca od stycznia bieżącego roku nie płaci mu za dzierżawę w związku z czym skierował sprawę do sądu w czerwcu/lipcu domagając się od niego zasądzenia kwoty 42.000zł, przy czym nawet jeśli pozwany nie otrzyma tej kwoty, to ma możliwość by wynająć nieruchomości innemu podmiotowi i nadal czerpać z niej korzyści. Zdaniem Sądu dochód pozwanego z wykonywanej przez niego pracy uzasadnia zasądzenie od niego kwoty 1000zł tytułem alimentów na rzecz powoda. W tym miejscu, odnosząc się do zarzutów czy też twierdzeń pozwanego o braku po jego stronie możliwości uiszczania alimentów wyższych niż w kwocie 900zł miesięcznie wskazać trzeba, iż żaden przepis prawa nie zwalnia nawet najuboższych czy znajdujących się w trudnej sytuacji majątkowej czy życiowej rodziców od stałej alimentacji na rzecz małoletnich dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Jest wręcz przeciwnie – nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle, co oczywiście w niniejszej sprawie nie ma miejsca. W sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać nawet może poświęcenia przez rodziców części składników swojego majątku dla zaspokojenia potrzeb dzieci (zobacz w tym zakresie np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2000 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt I CKN 1538/99, LEX nr 51629), w związku z czym w realiach niniejszej sprawy – zdaniem Sądu – nie można mówić o braku możliwości podzielenia się przez ojca z dzieckiem jedynie około 15% swojego obecnego stałego dochodu. Poza tym z zebranego materiału jednoznacznie wynika, iż dochody pozwanego w całości wystarczają na zaspokojenie jego potrzeb oraz potrzeb jego młodszych dzieci i żony.

Odnosnie możliwości zarobkowych M. T. - przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda - wskazać trzeba, iż w czasie ustalania poprzedniej wysokości alimentów studiowała ona w Szkole Bankowej na studiach licencjackich z zakresu finansów i rachunkowości. Nie posiadała swojego źródła dochodu. Poszukiwała stałego zatrudnienia. Jej sytuacja diametralnie zmieniła się w 2016r. kiedy to ukończyła studia, uzyskując tytuł magistra w dziedzinie podatków i doradztwa podatkowego. Aktualnie pracuje na podstawie dwóch umów zlecenia z czego uzyskuje dochód w łącznej wysokości około 2.200zł miesięcznie. Poza powodem nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. W tej sytuacji Sąd uznał, iż koniecznym jest zwiększenie jej finansowego udziału w kosztach utrzymania syna z 20% - tak jak miało to miejsce poprzednio, kiedy koszt utrzymania powoda wynosił 1000zł, a jej udział 200zł do około 30% tych kosztów. Pozostawienie przedstawicielce ustawowej takiego samego udziału w kosztach utrzymania powoda jak poprzednio w ocenie Sądu, byłoby sprzeczne z jedną z podstawowych zasad kształtujących wysokość obowiązku alimentacyjnego tj. zasadą równej stopy życiowej. Sąd w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w orzeczeniu w dnia 5 stycznia 1956r. w sprawie IIICR 919/55 (OSNCK.1957/3/74), zgodnie z którym, „małoletnie dzieci mają w zasadzie prawo do utrzymania na takim poziomie, na jakim żyją rodzice, wobec czego stopa życiowa rodziców jest jednym z podstawowych czynników decydujących o wysokości należnych tym dzieciom alimentów”. Nadto zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami (komentarz Z. Krzezińskiego do art. 133 krio). Nie może zatem dojść do sytuacji, w której usprawiedliwione, a w realiach niniejszej sprawy wręcz podstawowe potrzeby małoletniego powoda, nie zostaną zaspokojone kosztem jego rodziców. Zarówno na przedstawicielce ustawowej jak i na pozwanym ciąży obowiązek podzielenia się z małoletnim wszystkimi wolnymi środkami, tak by ich stopa życiowa była do siebie zbliżona. Dodatkowo z ustaleń dokonanych przez Sąd z urzędu wynika również, iż M. T., przy dołożeniu większej staranności w znalezieniu innego zatrudnienia - wykorzystując swoje wykształcenie – ma realne możliwości osiągnięcia wyższych dochodów niż uzyskuje w chwili obecnej, przy czym podkreślić należy, iż nawet te dochody, które aktualnie uzyskuje, pozwalają jej na łożenie na utrzymanie syna koty około 400zł miesięcznie, która to kwota pochłonie mniej niż 20% jej wynagrodzenia. Sąd miał na uwadze oczywiście, że przedstawicielka ustawowa swój obowiązek alimentacyjny

wobec małoletniego powoda spełnia również poprzez codzienną opiekę i wychowanie, jednak miał też na względzie, że powód ma już 13 lat i nie wymaga tyle uwagi co poprzednio tj. gdy miał 6 lat. Dodatkowo pamiętać należy, iż pozwany, utrzymując regularny kontakt z synem, w części również wypełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec niego poprzez osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie.

W związku z powyższym, Sąd na mocy art. 138 kro w związku z art. 135 § 1 i 2 kro w związku z art. 133 § 1 kro orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku. Z uwagi na fakt, iż pozwany winien był się liczyć z obowiązkiem zasądzenia alimentów, bowiem obowiązek ten powstaje z mocy ustawy, alimenty zasądzono od dnia złożenia pozwu w placówce pocztowej tj. od dnia 28 grudnia 2018r. Uznając, iż strona powodowa nie wykazała, iż pozostają jakiegokolwiek niezaspokojone potrzeby powoda sprzed tego okresu.

Powództwo oddalono także w zakresie, w jakim przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wносиła o podwyższenie alimentów do kwoty powyżej 1000 złotych miesięcznie, o czym Sąd orzekł na mocy art. 138 kro w związku z art. 135 § 1 kro a contrario w punkcie II wyroku.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w punkcie III wyroku na mocy art. 98 § 1 i 2 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powód na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) był zwolniony od kosztów sądowych w całości jako strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych. W zakresie, w jakim powód wygrał proces (opłata sądowa - 200zł x 12 miesięcy (art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy o kosztach = 200zł), kosztami tymi należało obciążyć pozwanego na mocy art. 113 ust. 1 ww. ustawy. W ocenie Sądu, sytuacja materialna pozwanego nie uzasadnia odstąpienia od obciążenia go tymi kosztami.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie IV wyroku na mocy art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 2 pkt 4) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015r.), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. W ocenie Sądu sytuacja majątkowa pozwanego, ani inne okoliczności sprawy, nie uzasadniały odstąpienia od obciążania go obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz powoda, w części w jakiej ten wygrał proces.

Ponadto, Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.